

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521200293
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521200293.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. F. Z. V., E. XXXX/X, o zaplatenie 522,55 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04. mája 2022, č.k. 8Csp/5/2021-68, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 114 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 114 eur vo výške 5% ročne od 28.06.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. v zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 522,55 eur s príslušenstvom titulom pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 04.10.2016 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding a žalovanou ako dlžníkom. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 04.10.2016 Zmluvu o pôžičke č. 21186770/6109801632, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 911 eur na kúpu spotrebného tovaru (čierna technika). Kúpna cena tovaru bola 1.068 eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu vo výške 157 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 30 mesačných splátkach v sume 40 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.200 eur, bez akontácie. Do dnešného dňa uhradila žalovaná (bez akontácie) sumu 640 eur. Žalobca listom zo dňa 26.04.2018 (Predžalobná upomienka) vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca dňa 19.06.2018 úver zosplatil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.06.2018. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila a celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 526,87 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 1.319,55 eur, táto suma predstavuje súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu a sumu po zosplatení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: počet splátok x výška splátky = suma splátok + suma po zosplatení + akontácia = istina - 19 x 40 eur = 760 eur + 402,55 + 157 = 1.319,55 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 797 eur, táto suma zahŕňa akontáciu vo výške 157 eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške

640 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6109801632 zo dňa 04.10.2016 uzatvorili právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 911 eur. Splátka bola dojednaná vo výške 40 eur mesačne, celkové náklady spotrebiteľa 289 eur, celková čiastka 1.200 eur, počet splátok bol 30, termín konečnej splatnosti bol dňa 20.04.2019. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,02 %, RPMN vo výške 25,02 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 20,01 %. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že dňa 01.01.2018 bola obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vymazaná z obchodného registra, táto zanikla v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s.. Predložená Notárska zápisnica N 3283/2017, NZ54215/2017, NCRI 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, spísaná notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, obsahuje projekt rozdelenia zlúčením, uzavretý medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením č.k. 8Csp/5/2021-44 zo dňa 07.10.2021 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.. Podľa čl. 8.2 predmetnej zmluvy: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa strane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z Predžalobnej upomienky zo dňa 26.04.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že eviduje voči nej nedoplatok na splátkach vo výške 120 eur a zároveň upozornil, že v prípade ak do 05.06.2018 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 2/2018 nedôjde, bude oprávnený úver zosplatiť. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.06.2018 súd zistil, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. oznámil žalovanej, že jej dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka ku dňu oznámenia predstavuje sumu 562,55 eur. Z fotokópie vrátenej zásielky vyplýva, že zásielka adresovaná žalovanej doručovaná na jej adresu uvedenú v zmluve, sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila ako neprevzatá odbernej lehote. Zásielka bola daná na prepravu dňa 02.05.2018.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), čl. 8 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 04.10.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6109801632, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 911 eur, splátka bola dojednaná vo výške 40 eur mesačne, celkové náklady spotrebiteľa 289 eur, celková čiastka 1.200 eur, počet splátok bol 30, termín konečnej splatnosti bol dňa 20.04.2019. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,02 %, RPMN vo výške 25,02 %, priemerná RPMN vo výške 20,01 %. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaná pôžičku riadne nesplácala, na čo ju právny predchodca žalobcu upozornil listom zo dňa 26.04.2018, vyzval ju k úhrade dlžných splátok vo výške 120 eur a súčasne upozornil žalovanú na to, že ak do 05.06.2018 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 2/2018 nedôjde, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaná dlžné splátky v stanovenej lehote riadne a včas neuhradila, právny predchodca žalobcu úver zosplatiť na základe Oznámenia o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.06.2018. Pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalovanej postúpil na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 03.08.2021, čím k postúpeniu už splatnej pohľadávky na žalobcu došlo v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná uhradila právnomu predchodcovi žalobcu sumu vo výške 797 eur vrátane akontácie. Preložením oznámenia o postúpení pohľadávky mal súd za preukázané že právny predchodca žalobcu zmluvou postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. S poukazom na § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka veriteľom z uzatvorenej zmluvy sa stal súčasný žalobca. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že dohodnuté úroky z úveru sú v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (ku dňu 04.10.2016) s fixáciou 1 až 5 roka činila úroková sadzba hodnotu 8,31 % ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 25,02 %, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na to sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov, pretože odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku. Úroková miera dohodnutá medzi

stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 8,31 % a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 25,02 %, čo je niekoľkonásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnuté úvery sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov. Žalobcovi tak vzniklo právo iba na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu 911 eur, z ktorej žalovaná vrátila sumu 797 eur, vrátane akontácie. Súd žalovanú zaviazal na zaplatenie zostávajúcej sumy 114 eur vrátane príslušenstva. Vo zvyšnej časti súd žalobu vrátane príslušenstva ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na to, že sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením žalovanej sumy, súd priznal žalobcovi i úrok z omeškania zo sumy 114 eur vo výške 5 % ročne od 28.06.2018 do zaplatenia s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, z uplatnenej istiny 522,55 eur mu súd priznal sumu 114 eur, čo predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 21,82 % a úspech žalovanej je v rozsahu 78,18 %. Náhrada trov konania by patrila žalovanej, ale vzhľadom na to, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, žiadne trovy jej v konaní ani nevznikli, súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti zamietavému výroku II. a výroku III. o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil, že zmluvne dohodnutý úrok je neprimeraný a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 911 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 30 pravidelných mesačných splátkach po 40 eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 25,02 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 30.06.2016 predstavovala 12,52 %. Najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy uzavreté od 16.08.2016 do 15.11.2016 so zmluvnou splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995) predstavovala 25,04 %, t.j. 2x priemerná RPMN 12,52%. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 25,02 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 25,02 % nepresahuje 2x priemernú výšku RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 30.06.2016 vo výške 12,52 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná a v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval výšku dojednaných úrokov za rozpornú s dobrými mravmi a tým dané zmluvné ustanovenie za absolútne neplatné, žalobca má za to, že neplatnosť právneho úkonu má byť výnimkou a nie pravidlom, pričom neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi treba chápať ako krajný prostriedok. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 9CoCsp/15/2020. Nie je tak možné vyvodiť záver o rozpornosti úrokovej miery s dobrými mravmi v zásade len z číreho porovnania v zmluve uvedenej výšky úroku s úrokovými sadzbami podľa úrokovej štatistiky zverejnenej NBS za inkriminované obdobie s poukazom na § 53 ods. 6 OZ. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 408,55 eur s úrokom z omeškania 5% zo sumy 408,55 eur od 28.06.2018 do zaplatenia a prizná žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. spolu so súvisiacim výrokom III. o trovách konania je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 114 eur spolu s úrokom z omeškania, odvolaním napadnutý nebol a preto je v tejto časti právoplatný a prieskumom odvolacieho súdu nedotknutý.

7. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal voči žalovanej zaplata sumy 522,55 eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, a to na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6109801632 zo dňa 04.10.2016, s výškou úveru 911 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 30 mesačných splátkach, s výškou mesačnej splátky 40 eur, pri RPMN 25,02 %, s priemernou RPMN 20,01 %, s ročnou úrokovou sadzbou 25,02 % a termínom konečnej splatnosti dňa 20.04.2019. Celková čiastka k zaplataiu predstavovala sumu 1.200 eur. Notárskou zápisnicou č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, uzatvorila so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a Všeobecná úverová banka Leasing, a.s., Projekt rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017 a v zmysle prílohy k projektu rozdelenia úverov k 30.06.2017, právnym nástupcom pri produktoch Quatro a Slovenská požičovňa je spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá sa tak stala nástupníckou spoločnosťou. V priebehu konania spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ku dňu 28.07.2021 postúpila pohľadávku voči žalovanej na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., a to na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení Dodatku č. 4 zo dňa 11.01.2021. Podaním doručeným súdu dňa 11.08.2021 Všeobecná úverová banka, a.s. navrhla, aby súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 8Csp/5/2021-44 zo dňa 07.10.2021 pripustil, aby do konania na miesto terajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Žalovaná do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu zaplatila celkovo žalobcovi z titulu uzatvoreného spotrebiteľského úveru zo dňa 04.10.2016 sumu vo výške 797 eur (spolu s akontáciou).

9. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6109801632 zo dňa 04.10.2016 podľa ustanovení Obchodného zákonníka je zmluvou spotrebiteľskou, pričom zároveň aj zmluvou, na ktorú sa vzťahuje Občiansky zákonník a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka je zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa svojho charakteru spotrebiteľskou zmluvou, keďže pôvodný veriteľ, ktorý poskytol žalovanej úver, je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a žalovaná je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Napriek tomu, že výška úrokov pri poskytnutí úveru nie je stanovená a úroky sú predmetom voľného zmluvného dojednanja medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, táto skutočnosť neznamená, že možno dohodnúť úroky v akejkol'vek výške. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav ide vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009).

12. Odvolacie námietky žalobcu, že dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 25,02% nepresahuje 2x priemernú výšku RPMN zverejnenú Ministerstvom financií SR v Súhrnných informáciách a údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 30.06.2016 vo výške 12,52 % pre obdobné úvery, kedy dojednaná odplata je tak primeraná, v súlade so zákonom a dobrými mravmi, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Pokiaľ ide o zmluvne dojednaný úrok vo výške 25,02 % z úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6109801632 zo dňa 04.10.2016, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že takto dojednaná výška úroku je v rozpore s dobrými mravmi a toho dôsledkom je neplatnosť uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6109801632 zo dňa 04.10.2016 v časti úroku z úveru podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd konštatuje, že zmluvné úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere alebo inú spotrebiteľskú zmluvu, podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatív dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka.

13. Odvolací súd konštatuje, že pri posúdení, či úroková sadzba vo výške 25,02 % dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.10.2016 je platná, resp. neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, bolo potrebné vychádzať aj z nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a týmto zákonom sa zaviedla nová úprava spotrebiteľského úveru. Pre všetky zmluvy o odplatnom poskytovaní peňažných plnení spotrebiteľom od 01.06.2010 platí, že odplata nesmie podstatne prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu požadovanú od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis, a to nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“). V ustanovení § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere) sa na základe materiálneho ustálenia jednotlivých odplatných zložiek definuje pojem odplata a tieto jednotlivé odplatné zložky vstupujú do celkového plnenia, ktoré súvisí s poskytnutím úveru alebo pôžičky alebo ktoré je od spotrebiteľa požadované. Vo svojej podstate pôjde o celkovú sumu úrokov, poplatkov alebo iných nákladov spojených alebo súvisiacich s poskytnutím alebo požadovaných pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Ustanovenie § 1 ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je zásadné pre zavedenie metodiky výpočtu jednotlivých plnení a celkovej odplaty, kde spoločným menovateľom celej metodiky je prepočet súvisiacich alebo požadovaných plnení na percentá za rok, a to vo vzťahu k zmluvne dojednanej výške poskytnutých peňažných prostriedkov, ide o možnosť prepočtu nákladov vyjadrených absolútnym číslom alebo percentom na percentá za jeden rok. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z, sa na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, teda vymedzuje základnú referenčnú veličinu, s ktorou sa bude suma odplaty vypočítaná podľa odseku 3 pomerovať a ktorá vstúpi do právneho posúdenia primeranosti odplaty. Z ustanovenia § 1 ods. 4 nariadenia je zrejmé, že keď údaje o priemerných hodnotách RPMN zverejňuje Ministerstvo financií SR vždy štvrťročne, a to pozadu, po zosumarizovaní štatistických údajov za ten-ktorý štvrtrok. Preto najvyššia prípustná výška odplaty sa síce posudzuje ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (§ 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), avšak porovnávaným kritériom je priemerná hodnota RPMN zverejnená v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Prijateľnosť výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru totiž nemôže byť závislá od údajov, ktorý v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo ešte možné zistiť, medzi ktorý sa zaraďuje aj údaj o priemernej výške RPMN za obdobie, v ktorom bol predmetný úver poskytnutý. Nakoľko predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 04.10.2016, v priebehu štvrtého štvrtroka 2016, je potrebné pre určenie najvyššej prípustnej odplaty použiť údaje za tretí štvrtrok 2016, teda posledný údaj, ktorý bol zverejnený v čase predchádzajúcom uzavretiu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie druhý štvrtrok 2016, ako uviedol žalobca v odvolaní.

14. Ustanovenie § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. upravuje, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, pričom najvyššia prípustná výška odplaty sa podľa § 1a ods. 4 posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Podľa tabuľky pod názvom Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch

bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrťrok 2016, zverejnenej na web stránke Ministerstva financií SR, bola priemerná RPMN v uvedenom období na spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov vo výške 12,34 % a v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. dvojnásobok danej priemernej RPMN predstavuje 24,68 %. Z toho vyplýva, že odplata dohodnutá v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, spočívajúca v ročných úrokoch vo výške 25,02 % presahuje najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a spotrebiteľský úver v časti úrokov sa považuje za absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluvné úroky za poskytnutý úver dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú neprimerané a absolútne neplatné rozpor s dobrými mravmi, žalovaná nemá povinnosť tieto žalobcovi zaplatiť. To znamená, že neplatnosť tohto dojednania nečiní neplatnou celú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.10.2016, ale len časť zmluvy, ktorá sa týka ročnej úrokovej sadzby vo výške 25,02 %, keď dojednanie o úrokoch možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Nakoľko je neplatné dojednanie úrokov zo spotrebiteľského úveru, ktorý vznikol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.10.2016, žalobca mal v danom prípade v zmysle zostávajúceho obsahu zmluvy nárok na vrátenie istiny (114 eur), preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalobu vo vyššej časti o zaplatenie zmluvných úrokov zamietol.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II. spolu so súvisiacim výrokom III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko žalovanej v odvolacom konaní preukázane nevznikli trovy (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila), odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).